

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-07931/2015-ERU

V Praze dne 5. května 2016

Č. j. 07930-10/2015-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v souladu s ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), v příkazním řízení podle ust. § 87 zákona o přestupcích, vedeném pod sp. zn. KO-07931/2015-ERU s obviněnou z přestupku, kterou je paní [REDAKCE], narozena [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE], PSČ [REDAKCE], ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona, rozhodl

takto:

- I. Obviněná z přestupku, paní [REDAKCE], narozena [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], [REDAKCE], PSČ [REDAKCE] (dále jen „obviněná z přestupku“), se tím, že v rozporu s ust. § 46 odst. 9 energetického zákona nejméně ode dne 7. listopadu 2014 do dne 4. dubna 2016 ponechává v ochranném pásmu nadzemního vedení zvláště vysokého napětí 2x 400 kV v k. ú. [REDAKCE] na pozemku parc. č. [REDAKCE] růst porosty nad výšku 3 m, **dopustila přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona z nedbalosti.**
- II. Dle ust. § 90 odst. 3 energetického zákona se obviněné z přestupku za spáchání přestupku podle ust. § 90 odst. 1 písm. f) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 5 000 Kč** (slovy: pět tisíce korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 17216.

Odůvodnění

Energetickému regulačnímu úřadu (dále jen „Úřad“) jako věcně příslušnému správnímu orgánu podle ust. § 18 energetického zákona bylo dne 8. října 2015 doručeno oznámení provozovatele přenosové soustavy, společnosti ČEPS, a. s., o přestupku, kterého se měla dopustit obviněná z přestupku tím, že na pozemku parc. č. [REDAKCE] v jejím vlastnictví v k. ú. [REDAKCE] ponechává růst porosty, jejichž výška přesahuje 3 m. Provozovatel přenosové soustavy doložil, že obviněná z přestupku jako vlastníka nemovitosti byla opakovaně upozorňována na zákaz nechávat v ochranném pásmu růst porosty nad výšku 3 m a že jí byla

nabídnuť možnosť pokácení stromů provozovatelem přenosové soustavy. Této možnosti obviněná z přestupku nevyužila. Provozovatel přenosové soustavy rovněž uvedl, že v odpovědi na nabídku pokácení stromů v ochranném pásmu obviněná z přestupku výslovně zakázala vstup na její pozemek s tím, že s náhradním provedením údržby ochranného pásma nesouhlasí. Provozovatel přenosové soustavy dále doložil fotografie stavu na pozemku parc. č. [REDAKCE]. Z fotodokumentace je patrné, že nejméně dva stromy vyšší než 3 m se nacházejí přímo pod vedením zvláště vysokého napětí.

Dne 4. dubna 2016 provozovatel přenosové soustavy potvrdil, že nezákonný stav na pozemku trvá.

Dle výpisu z veřejné části katastru nemovitostí správní orgán zjistil, že vlastníkem pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] je právě obviněná z přestupku.

Správní orgán tak má bezpochyby dostatek důkazů o tom, že to je právě obviněná z přestupku, kdo se dopustil přestupku. Správní orgán v souladu s ust. § 87 zákona o přestupcích, kdy není na základě postoupeného spisového materiálu pochyb o tom, že obviněná z přestupku se přestupku dopustila, vydává tento příkaz o uložení pokuty.

Ve smyslu ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se přestupkem rozumí zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno buď v zákoně o přestupcích, nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.

Zavinění v právu je subjektivní vztah (vůle, vědomí nebo nedbalost) osoby k předpokládaným nebo možným následkům nebo zakázanosti jejího jednání, jímž je někomu způsobena újma nebo které je protiprávní. Zavinění je jednou z podmínek prokázání spáchání přestupku ve smyslu zákona o přestupcích. V přestupkovém právu se přitom rozlišuje zavinění úmyslné a nedbalostní.

K naplnění jednání z nedbalosti je potřeba, aby pachatel věděl anebo vzhledem k okolnostem vědět měl a mohl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Nezáleží přitom na tom, do jaké míry spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí. V daném případě si obviněná z přestupku musí být vědom, že na pozemku v jejím vlastnictví se v ochranném pásmu elektrizační soustavy vyskytují porosty přesahující výšku 3 m. Rozpoznávací schopnosti obviněné z přestupku jsou jistě na takové úrovni, že dokáže zhodnotit okolnosti a nebezpečí, které hrozí zákonem chráněnému zájmu, tím spíše, že na tuto okolnost byla opakovaně správcem přenosové soustavy upozorňována. Obviněná z přestupku si musí být vědoma, že jejím jednáním, resp. opomenutím, může dojít k ohrožení zájmu společnosti na plynulých a bezporuchových dodávkách elektřiny, avšak bez přiměřených důvodů spoléhá na to, že se tak nestane. Přestupku se obviněná z přestupku tedy dopustila vědomou nedbalostí.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že jednáním pachatele musí dojít k porušení nebo ohrožení zájmu společnosti a jednání pachatele je za přestupek výslovně označeno v zákoně o přestupcích nebo jiném zákoně.

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v § 46 odst. 8, 9, 10 nebo v § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v § 46 odst. 12 nebo 13. Přestupku, kterého se měl

obviněný z přestupku dopustit, tak jednoznačně vyplývá z energetického zákona. Správní orgán dále uvádí, že jednání, kdy obviněný z přestupku po delší dobu z nedbalosti ohrožuje zařízení elektrizační soustavy a nezajistí odstranění porostů sám, ani nepřistoupí na odstranění těchto porostů provozovatelem přenosové soustavy, splňuje nepochybně též kritérium společenské škodlivosti, neboť tím došlo k ohrožení bezporuchového provozu předmětného zařízení.

Energetický zákon v ust. § 46 odst. 9 vyslovuje zákaz nechávat v ochranném pásmu zařízení elektrizační soustavy růst porosty do výšky více než 3 m, neboť tyto by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení, a tím přerušit nebo omezit dodávky elektřiny pro značný počet subjektů, neboť ohroženým zařízením je zařízení přenosové soustavy. Přenosová soustava tvoří páteř přenosu elektrické energie a zajišťuje přenosy na velké vzdálenosti a ve velkých objemech. Tím, že obviněná z přestupku i přes upozornění neodstranila porosty z ochranného pásma, porušila obecný zákaz obsažený v ust. § 46 odst. 9 energetického zákona.

Z výše uvedeného ustanovení lze dovodit, že jedním ze znaků přestupku ve smyslu ust. § 90 odst. 1 písm. k) energetického zákona je právě porušení zákazu nechávat v ochranném pásmu energetického zařízení růst porosty do výšky více než 3 m. Ze spisového materiálu je zřejmé, že obviněná z přestupku neprovedla žádná opatření pro dodržení zákazu uloženého energetickým zákonem na ochranu obecně prospěšného zařízení.

Dalším znakem přestupku jako takového je, že nejde o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin. Vzhledem k tomu, že protiprávní jednání obviněného z přestupku nedosáhlo intenzity trestného činu ve smyslu trestního zákoníku, správní orgán dospěl k názoru, že v daném případě se o trestný čin nejedná. Taktéž lze, i s ohledem na výše uvedenou úpravu energetického zákona, vyloučit znak přestupku spočívající v tom, že přestupkem není jednání, které zvláštní právní zákon upravuje jako správní delikt.

Správní orgán s ohledem na výše uvedený rozbor jednání obviněné z přestupku považuje předmětný čin za přestupek ve smyslu zákona o přestupcích v návaznosti na porušení zákazu obsaženého v energetickém zákoně.

Zákon o přestupcích v ust. § 11 předvídá, že za přestupek lze uložit sankci v podobě napomenutí, pokuty, zákazu činnosti nebo propadnutí věci. Sankci lze přitom uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Právní úprava zákona o přestupcích se přitom použije pouze tehdy, neupravuje-li zvláštní zákon něco jiného. V daném případě, kdy se jedná o přestupek upravený energetickým zákonem, má energetický zákon jakožto zvláštní právní úprava přednost před zákonem o přestupcích.

V případě deliktního jednání obviněného z přestupku přitom správní orgán podotýká, že se jedná o přestupek trvající, jenž trvá až do ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu, a pokaždé, když se správní orgán dozví, že je v nedovoleném jednání pokračováno, může být zahájeno nové řízení o přestupku.

Podle ust. § 90 odst. 3 energetického zákona se za přestupek uvedený v odstavci 1 písm. a) až w) nebo x) nebo odstavci 2 uloží pokuta až do výše 100 000 Kč. V souladu

s ust. § 12 zákona o přestupcích přihlédne správní orgán při určení druhu sankce a její výměry k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Co se týče závažnosti přestupku, správní orgán hodnotí, že uvedené jednání obviněné z přestupku porušuje zákaz jakéhokoli jednání, případně nejednání, při němž by mohlo dojít k poškození energetického zařízení, přičemž účel zákazu lze spatřovat v zájmu na bezporuchovém provozu těchto zařízení a dále pak také umožnění odběru elektřiny konečným zákazníkům v souladu s energetickým zákonem. Obviněná z přestupku přestupek spáchala svým nekonáním, nicméně by se dalo tomuto protiprávnímu stavu předejít, např. přijetím nabídky provozovatele přenosové soustavy. Tuto okolnost správní orgán hodnotí jako okolnost přitěžující.

U míry zavinění pachatele obecně platí, že úmyslné zavinění je závažnější než nedbalostní. V průběhu příkazního řízení vyšlo najevo, že pachatel spáchal přestupek vědomou nedbalostí, správní orgán tak hodnotí míru zavinění obviněné z přestupku jako závažnou.

Při posuzování následků přestupku správní orgán především zkoumal, zda objekt přestupku (tedy přenosová soustava) byl pouze ohrožen nebo došlo k jeho porušení a jaká je výše škody. Při tom dospěl správní orgán k závěru, že obviněný z přestupku se dopustil svým jednáním ohrožení energetického zařízení. Přestože došlo v přímé souvislosti s jednáním obviněného z přestupku pouze k ohrožení zájmu chráněného zákonem, vzhledem k významu energetického zařízení hodnotí správní orgán jednání obviněného z přestupku jako závažné.

Co se týče osoby pachatele, správní orgán posuzoval postoj pachatele ke spáchanému přestupku. Obviněná z přestupku nejenže neučinila žádné opatření směřující k dodržení zákazu nechávat růst porosty v ochranném pásmu nad výšku 3 m, a to ani po opakovaném upozornění, a nepřistoupila ani na nabídku náhradního provedení údržby provozovatelem přenosové soustavy, což správní orgán shledává přitěžující okolností. Zároveň správní orgán dodává, že nemá povědomí o tom, že by s uvedenou obviněnou z přestupku bylo kdy vedeno příkazní či přestupkové řízení z důvodu porušení povinností vyplývajících z právních předpisů upravujících oblast energetických odvětví. Lze tak říct, že obviněná z přestupku se přestupku dopustila poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Úřad se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů obviněné z přestupku. Správní orgán má za to, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy při samé spodní hranici zákonného rozpětí pokuty, nemůže být v žádném případě považována za finanční ohrožení existence obviněné z přestupku. Ukládaná pokuta musí být zároveň pro pachatele citelná, neboť v opačném případě by její efekt byl minimální. Správní orgán nepochybuje, že zaplacení uložené pokuty se negativně odrazí ve finanční situaci obviněné z přestupku. Takový dopad je však třeba považovat za základní charakteristiku správního trestu v podobě finanční sankce.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona.

Správní orgán proto považuje pokutu ve výši 5 000 Kč za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň tak pokuta může plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

V příkazním řízení je obviněnému z přestupku výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 5 000 Kč, a to za přestupek podle energetického zákona.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 87 odst. 4 přestupkového zákona podat odpor ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje s tím, že po projednání věci bude v případě uznání viny obviněného uložena kromě sankce i povinnost uhradit náklady řízení stanovené vyhláškou č. 231/1996 Sb., ve znění vyhlášky č. 340/2003 Sb., a to ve výši 1 000 Kč. Příkaz, proti němuž nebude podán odpor v uvedené zákonné lhůtě, se stává pravomocným v souladu s ust. § 87 odst. 5 zákona o přestupcích.

Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

Mgr. Vlasta Chroustová, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor správních řízení